

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

48 Excommunicationis aliasque graves poenas incurrunt offendentes S. R.
E. Cardinales, & alios Praelatos, consiliumque, vel favorem praestantes,
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

assuoc pecuniis tantum, aut assassini officio utentes, vel ob particularem inimitiam impetentes aliquem deferentem virtualia, merces, & similia alicui particulari personæ ad vendendum, vel donandum, non incidunt in Bullam Cœnæ Domini, ut per Sayr. *eodem capit. 12. numer. 4.*

44 Nonò † incurrunt vexantes in curia Romana morantes, aut venientes ad eam, vel ab ea recedentes, seu eos aliorum opera interficientes, mutilantes, spoliantes, capientes, detinentes, ut per eandem Bull. num. 9. & de quibus per Navar. *eodem cap. 21. num. 65.* & nomine curiæ non intelligitur Roma, seu cives Romani, sed Sedes, & curia Apostolica; adeò ut oporteat, quòd personæ offensæ vadant ad Sedem Apostolicam, aut ab illa recedant, seu in curia morentur, ratione, & intuitu negotiorum in curia agendorum, ut per Cajet. *in verb. excommunicatio, c. 14.* Navar. *eodem nu. 65.* & Card. Toler. *in expositione ejusdem Bul. § 7. dub. 1.* Ad incurrendum autem dictam pœnam requiritur, quòd offensa sequatur in personam accedentem, vel commorantem in curia, seu ab ea recedentem negotiorum, & non alia de causa: nec incurrit, qui in rixa aliquem occidit, vel offendit, ut per Navar. *ubi supra* & Sayr. *eodem lib. 3. c. 13. num. 3.*

45 Appellatione enim morantium in curia, dicuntur curiales, qui ratione curiæ Pontificiæ Romæ sunt, vel alibi cum ipsa curia aliò migrante, sive mediatè, sive immediatè Pontifici inserviant, sive sint cum Cardinalibus, vel Episcopis, qui adsunt curiæ. Vnde Romani cives, & alij, qui alij de causis Romæ sunt, non dicuntur morantes in curia, Cajet. *in verb. excom-*

municatio, & Tol. eodem lib. 1. cap. 25. vers. aliud dubium.

46 Decimò eandem † pœnam incurrunt vexantes Romipetas, seu peregrinos ad Urbem devotionis, seu peregrinationis causa accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem, ut in ead. Bull. Cœn. Domini nu. 9. Tolet. *eod. c. 25. ver. excommunicatio decima, & Sayr. d. lib. 3. cap. 14. nu. 1. & 2.* Et ad dictam excommunicationem incurrendam, requiritur, ut offensus sit Romipeta, vel peregrinus, & accedat ad Urbem Romam, ad visitandam limina Apostolorum, non autem causa curiositatis, licet postea incidenter Apostolorum limina visitet: & quòd offendens probabiliter sciat, offensum tendere Romam causa devotionis, ut per Navar. *eod. cap. 27. n. 66.* & Grass. *decis. aur. cap. 18. nu. 114. par. 1. lib. 4.* eandemque pœnam incurrunt offendentes stantes, vel redeantes.

47 Quia † privilegium datum ad eundem, intelligitur datum etiam ad morandum, & redeundum. *cap. quia diversitatem in si. ext. de concess. prab. cap. statutum. §. profereudo. de rescrip. in. 6. & Grass. eod. n. 114.* Fuerunt enim etiam ab antiquo Romipetæ privilegiati, ita quòd illos offendentes excommunicationis sententia innovabatur, ut *cap. si quis Romipetas. 24. quest. 3.*

48 Undecimò, † offendentes sanctæ R. E. Cardinales, Sedis Apostolicæ legatos, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Nuncios, aut eos à suis dicecesibus, territorijs, terris, seu dominij, ejicientes, eaque mandantes, vel rata haben-

res, seu praestantes eis auxilium, consilium, vel favorem, ut per d. Bull. Cæna Domini n. 11. Navarr. eod. cap. 17. nu. 67 & Sayr. d. lib. 3. cap. 15. num. 1. offendentes autem Cardinales graves etiam poenas incurrunt, de quibus in c. felicit. de poen. in 6. Quas Pius V. innovavit, statuens, ut quis etiam à nudo consilio, aut à simplici favore, quempiam, aut horum administratorum, vel confessorum conjurationis, sive conspirationis, aut commissi, committendive criminis in personam Cardinalis illorumve fautorum, receptatorum, vel occultatorum non excusetur, sed excommunicationis laqueo innodatus crimine læsæ majestatis reus, infamiamque ac omnes poenas, de quibus in dicto c. felicit. eo ipso incurrat, ut in constit. Pij V. in Bull. Rom. cap. 93. offendentes quoque Episcopos graves etiam poenas incurrunt; de quibus in clem. si quis suadente de poen. & qui dictas poenas incurrant tradit Sayr. eo cap. 15. per tot.

49 Duodecimò ¶ eandem excommunicationis sententiam incurrunt qui per se, vel per alias personas ecclesiasticas, vel seculares quascunque ad Romanam curiam pro eorum negotijs, & causis recurrentes, ac illa in eadem curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumve gestores, advocatos, procuratores, & gentes, seu etiam auditores, vel iudices super dictis causis, vel negotijs deputati percipiunt, bonis spoliant, seu, qui per se, vel per alios, directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur; cujuscumque præminentiæ, & dignitatis fuerint, ut in

ead. Bull. nu. 2. & per Nav. d. c. 27. n. 68.

Qui ¶ enim ex causa litis, vel negotij in curia Romana morantur, sunt sub protectione Sedis Apostolicæ, ut per Cajet. in ver. excommunicatio cap. 15. Sed ad incurrendam dictam excommunicationem, hoc casu requiritur, ut læsio fiat intuitu negotiorum, aut causarum in curia Romana pendentium; alioquin, si ex ira, aut voluntate furandi, vel contracta aliunde inimicitia, dictæ injuriæ litigantibus, & alijs personis præfatis inferantur, in eandem excommunicationem non incurrunt. Cajet. in ver. excommunicatio d. c. 19. Arnil. in ver. excommunicatio 6. & Grass. decis. aur. c. 18. n. 118 par. 1. lib. 3. qui autem dictam excommunicationem incurrant, tradit Sayr. in d. lib. 3. c. 18. num. 2. Et limitantur generaliter omnes actiones, propter quas dicta excommunicatio fertur, quando occasione, vel intuitu causarum, vel negotiorum fiunt, ut per Card. Tolet. d. lib. 1. c. 26. vers. limitatur tamen.

Decimotertiò ¶ appellantes à gravamine, vel futura executione litterarum Apostolicarum ad iudices seculares, quivè iudices executionem earundem litterarum impediunt, & prohibent; ac statuunt, ne habeatur recursus ad Sedem Apostolicam pro litteris impetrandis, vel impetrata retinent, eandem excommunicationis poenam incurrunt, ut in ead. Bull. nu. 13. Navar. eod. cap. 27. num. 68. & Grass. d. cap. 18. num. 119. Quæ autem personæ in dictam excommunicationis sententiam incurrant, & quando, diffusè ponit Sayr. in eodem lib. 3. cap. 17. Et nihil refert an dicta impedimenta fiant auctoritate publica vel privata, sive ec-

clesiasticæ.